

Drum de iarnă

Andreionthepoetry

Întâi a nins. Apoi s-a stricat drumul.
Sau a fost invers? Nu mai știu prea bine...
Dar poate să constate orișicine
Că-s gropi tot mai adânci și cu duiumul.

Prevăd că va fi iarăși lin asfaltul
Când toate gropile s-or face una
Și-om merge pe al nostru drum întruna -
Dar chiar atunci, vor vrea să toarne altul...

De-abia ne-obișnuisem, știam locul
În care-i musai să nu calci cu roata...
Dar iată, noul drum curând e gata
Și-n iarnă ne-ncercăm din nou norocul!

Așa e și cu viața noastră toată:
Tot astupăm din gropi, precum drumarii,
Dar vin ninsori și lasă-n urmă carii
Și iar întoarcem a istoriei roată...

Găsind așa simplă filosofie,
Mă mai calmez când ies iar cu mașina:
Nu iarna sau drumarii poartă vina,
Ci mai degrabă mi-o asum chiar mie.